

Ders 95

LESSON 95

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İkinci İnceleme (Bölüm 3): Musa, Tanrı'nın Kutsal Yasası

REVIEW 3: MOSES, GOD'S HOLY LAW

Mısır'dan Çıkış 1-20 v.b.

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bu gün, günahkarların Tanrı'nın önünde, nasıl doğru olabileceklerini gösteren İyi Haber'i yazan peygamberlerin mesajını **yeniden incelemeye** devam etmeyi planlıyoruz. Tanrı'nın peygamber Musa'nın zihnine yerleştirmiş olduğu kitabı, Tevrat'ı incelemeyi sürdürüyoruz. Daha önce de görmüş olduğumuz gibi Musa'nın Tevrat'ı gerçeği bilmeyi arzu eden herkesin gözünde büyük değere sahiptir. Tevrat, duyduğumuz her şeyin Tanrı'dan gelip gelmediğini bilmek amacı ile tetkik edebileceğimiz, Tanrı tarafından bina edilen bir temeldir.

Tevrat'ın başlangıcında atamız **Adem'in** nasıl günah işlediğini gördük. Onun günahı tüm soyuna, Rab Tanrı'nın daha önceden uyarılmış olduğu gibi acı, ölüm ve sonsuz ceza getirerek bulaşıcı bir hastalık gibi **yayıldı**. Ama şimdi okuyacağımız şu Kutsal Yazı için Tanrı'ya teşekkür ediyoruz: "*Günahın çoğaldığı yerde, Tanrı'nın lütfü daha da çoğaldı.*" (Romalılar 5:20) Evet, Adem ve Havva'nın günah işlediği o günde Tanrı, lütfederek, Adem'in çocuklarını günahın getirdiği lanetten kurtarmak için bir gün dünyaya bir **Kurtarıcı** göndereceğini ilan etti.

Yeniden incelediğimiz derslerin sonucunda, Tanrı'nın **İbrahim'i** çağırdığını, ve İbrahim'e ondan tüm peygamberlerin ve Kurtarıcının geleceği **yeni bir ulus** yaratacağını vaat ettiğini gördük. Böylece İbrahim'in İshak adlı bir oğlu oldu; İshak'ın da Yakup adında bir oğlu oldu ve Yakup'un on iki oğlundan ise **İsrail'in** on iki oymağı ortaya çıktı.

Şimdi Tanrı'nın, İbrahim'in soyu olan İsrailileri, Rab Tanrı'nın nasıl biri olduğunu ve günahkarların Tanrı'nın adil yargısından kaçmak için hangi yoldan gitmeleri gerektiğini insanlığa öğretmeleri için nasıl kullandığını görmek üzere yeniden yaptığımız incelememize devam edelim. Bu günkü dersimizin adı: "**Tanrı'nın Kutsal Yasası.**"

Tevrat'taki çalışmamızda, Tanrı'nın, uzun zaman önce İbrahim'e bildirmiş olduğu gibi, İsrail oğullarının Mısır ülkesinde köle olmalarına izin verdiğini gördük. Tanrı, atamış olduğu zaman geldiğinde, **Musa'yı** İsraililere gönderdi. Musa, kötü kalpli Mısır kralı Firavun'un evinde büyümüş olan bir İsrailiydi.

Tanrı, Musa'yı Firavun'a gönderdi ve ona şu sözleri söylemesini buyurdu: "Rab Tanrı diyor ki, 'Bana tapınabilmeleri için **halkımı serbest bırak, gitsinler!**' Ancak Firavun Tanrı'nın bu isteğini reddetti ve alay ederek şöyle dedi: "Rab kim oluyor? İsrail halkının gitmesine asla izin vermeyeceğim." Tanrı, bu nedenle, İsraililerin dışındaki ülke halkının üzerine gönderdiği dokuz korkunç bela aracılığı ile Gücünü ve Görkemini Mısırlılara bildirdi. Ama yine de, Tanrı'nın Firavun'un gözlerinin önünde yaptığı belirtiler ve harikalar Firavun'un tövbe etmesine ve Musa'nın sözlerini dinlemesine neden olmadı. Tanrı, Musa'ya şöyle dedi: "Firavun'un ve Mısır'ın üzerine bir bela daha göndereceğim. Bu beladan sonra Firavun, Mısır'dan ayrılmaya izin verecek." Bu son belanın ne olduğunu hatırlıyor musunuz? Evet, bu bela, her evdeki **ilk doğanın öldürülmesiydi**.

Böylece, Tanrı'nın, Firavun'un evinde ve Mısır'daki tüm evlerde ilk doğanı öldürdüğünü gördük. Ama Tanrı, İsrail oğullarının ilk doğanlarını kurtardı, çünkü onlar Tanrı'nın buyruğuna itaat ederek evlerinin kapılarının üzerine **kuzunun kanını** sürmüşlerdi. Tanrı onlara şu vaatte bulunmuştu: "*Bulduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak. **Kanı görünce üzerinizden geçeceğim. Mısır'ı cezalandırırken ölüm saçan, size hiç bir zarar vermeyecek.***" (Mısır'dan Çıkış 12:13) Tanrı, böylece kuzunun kanı nedeni ile İsrail oğullarının ilk doğanlarını öldürmeyerek evlerinin üzerinden geçti. Tanrı, İsrail oğullarını Firavun'un elinden işte böyle kurtardı.

Fısıh öyküsünün daha önce de görmüş olduğumuz gibi, İsrail oğullarının Firavun'un egemenliğinden kurtarılmalardan **daha derin bir anlamı** bulunmaktadır. Çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: "*Bu olaylar, başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna gelmiş olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi.*" (1. Korintliler 10:11) Tanrı'nın, ilk doğanlarını ölümden esirgemesi ve onları Firavun'un elinden kurtarması için İsrail oğullarının evlerinin kapılarına sürdükleri kuzunun kanı ile ilgili öykü bir örnektir. Bu öykü günahkarları, Firavun'dan bile kötü olan köle başı Şeytan'dan kurtarmak için Tanrı'nın düzenlemiş olduğu **kurtuluş yolunun bir örneğini oluşturur**.

Tanrı'nın Sözü, bize Tanrı'nın tüm çocuklarının **kölelere** benzediğini gösterir. Belki aramızdan bazılarını şöyle düşünüyor olabilirler: "Evet, bizler Tanrı'nın köleleri olduğumuzu biliyoruz!" Ancak bu düşünce Rab İsa'nın Müjde'de (İncil) ilan ettiği şu ayet ile uyum içinde değildir: "*Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes **günahın kölesidir.***" (Yuhanna 8:34) Ve Adem'in tüm çocukları günahın köleleri oldukları için aynı zamanda Şeytan'ın da köleleridirler. Çünkü Şeytan günahın efendisidir. Kesinliği mutlak olan gerçek şudur: Şeytan'ın kölesi olan kişinin kendisini özgür kılmak için hiç bir çaresi yoktur! Bir köle kendisini özgür kılabilir mi? Kendisini özgür bırakması için efendisine verebileceği bir şeyi var mıdır? Efendisi iyi biri ise bu belki mümkün olabilir, ama Şeytan gibi bir efendi ile böyle bir şey mümkün olamaz. Aynı Firavun gibi, Şeytan da kölelerinin çekip gitmelerine kendi rızası ile asla izin vermeyecektir. Asla! Ah, biz Adem çocuklarının laneti ne kadar da büyüktür! Bizi, köleleri haline getirmiş olan Şeytan'ın elinden kurtarabilecek biri var mıdır? Evet, Tanrı'ya övgüler olsun ki, **bir Kurtarıcı** vardır! Tanrı, bize, bizi özgür kılacak olan Biri'ni göndermiştir. Bu Kişi, Tanrı'nın tüm peygamberlerinin tanıklık ettiği gökyüzünden gelen, güçlü ve adil Kurtarıcı İsa Mesih'tir!

Tevrat'ta Tanrı'nın, bakire bir kızıdan doğacak olan kutsal Kurtarıcı aracılığı ile Şeytan'ın başını nasıl ezeceğini vaat ettiğini gördük. **Mezmurlar'da**, Davut peygamberin, Tanrı'nın, "Oğlu" olarak adlandırdığı bu Kurtarıcının, korkunç bir şekilde – O'na işkence edilecek, elleri ve ayakları delinecekti - öldürüleceğini yazdığını okuduk. **Müjde** kitabında, bu harika Kurtarıcı ile ilgili daha çok açıklama okuduk. Kurtarıcı, mükemmel bir yaşam süren ve daha sonra çarmıhta günahlarımız için ölen ve tekrar mezardan dirilen Meryem oğlu İsa'dır. Evet, İsa, Tanrı'nın peygamberlerinin günahkarların Kurtarıcısı hakkında uzun zaman önce yazmış olduklarını yerine getiren bu Kişi, İsa'dır.

Tanrı Sözü İsa Mesih'i, "**Tanrı'nın Kuzusu**" olarak adlandırır. İsa, Fısıh gününde boğazlanan kuzular gibi, bizleri yargıdan kurtarmak için Kanını döktü. Tanrı'nın ilk Fısıh gününde bir kuzunun kanı aracılığı ile İsrail oğullarını kurtarmasından yaklaşık bin beş yüzyıl sonra Tanrı, Adem oğullarının Doğru Mesih İsa'yı bir çarmıha çivilemelerine izin verdi. Ve İsa, bir Fısıh Bayramı gününde çarmıha gerildi. Böylece, **İsa İbrahim'in kurbanının (İd el-Adha) sembolizmini yerine getirdiği gibi, aynı zamanda Fısıh kuzusunun sembolizmini de yerine getirdi.** O gün O'nu çarmıha geren insanlar, bunu bilgisizlikleri nedeni ile yaptılar, ama Tanrı, daha dünyayı yaratmadan önce Mesih'in kurban edilmesini planlamıştı. (Bakınız Vahiy 13:8; Elçilerin İşleri 3:17)

İsa, günah için sunulan mükemmel ve nihai Kurban'dır. **İsa Mesih'in kanı**, Tanrı'nın Adem çocuklarını günahın egemenliğinden kurtarmak için talep ettiği **yasal ücrettir.** Kutsal Yazılar bu gerçek ile ilgili olarak şu ifadeyi beyan ederler:

"Fısıh kuzumuz Mesih (bizim için) kurban edildi." (1. Korintliler 5:7) *"Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü. Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. Tanrı ise bizi sevdiğini şunun ile kanıtlıyor: Biz daha günahkarken Mesih bizim için öldü."* (Romalıları 5:6-8)

Şimdi Fısıh ile ilgili öyküyü bir kenara bırakalım ve Tanrı'nın İsrail oğullarına emanet etmiş olduğu kutsal yasa ile ilgili neler öğrendiğimiz hatırlayalım. Tevrat'ta yaptığımız araştırmada Tanrı'nın, çöldeki Musa'ya ve İsraililere Sina Dağı'nın üzerine ateş, gök gürültüsü ve şimşek ile inerek Kutsallığını ve Görkemini nasıl açıkladığını gördük. Tanrı o gün İsraililere On Buyruğunu ve *Musa'nın Yasası* olarak adlandırılan pek çok başka buyruğunu ilettiler. Tanrı, onlara şu buyruklarını verdi: **"Tanrın Rabbi tüm yüreğin, tüm canın ve tüm aklın ile seveceksin:** Benden başka tanrın olmayacak! Kendine herhangi bir put yapmayacaksın! Tanrın Rabbin adını boş yere ağzına almayacaksın! Şabat günü'nü kutsal sayarak anımsa! **Komşunu kendini sevdiğin gibi seveceksin!** Annene ve babana saygı göster! Adam öldürmeyeceksin! Zina etmeyeceksin! Çalmayacaksın! Komşuna karşı yalan yere yanıklık etmeyeceksin! Komşunun hiç bir şeyine göz dikmeyeceksin! " Ve Tanrı bu kutsal buyruklara şu sözleri ekledi: *"Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur."* (Yakup 2:10) *"Yasa kitabında yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir."* (Galatyalılar 3:10) İşte Tanrı'nın Musa'ya vermiş olduğu kutsal yasanın ilan ettikleri bunlardır!

Sevgili dinleyiciler, doğduğunuz günden öldüğünüz güne kadar sizden düşünce, söz ve eylemde mutlak mükemmelliği talep eden Tanrı'nın bu kutsal yasasını yerine getirdiniz mi? Her gün, her saat, gündüz ve gece Rab Tanrınızı tüm yüreğiniz, tüm canınız ve tüm aklınız ile sevmeniz gerekir. Aynı zamanda komşunuzu da kendinizi sevdiğiniz gibi sevmeniz talep edilir. Bu kutsal yasayı yerine getirdiniz mi? Kutsal Yazılar şöyle der: *"Doğru olan hiç kimse yok, bir kişi bile!"* (Romalıları 3:10) *"Günahımız yok dersek kendimizi aldatırız, içimizde*

gerçek olmaz!” (1. Yuhanna 1:8) Hiç birimiz hiç bir zaman Tanrı'nın talep ettiği her şeyi yerine getirmedik, çünkü hepimiz günahlı bir doğa ile dünyaya geldik.

Belki bazılarınız şöyle bir soru sorabilir: “Eğer Musa'nın Yasasını hiç birimiz yerine getiremiyorsak, o zaman Tanrı neden bu yasayı bize verdi? Tanrı, herkesin mahvolmasını isteyen Biri midir? Hayır, Tanrı Sevgi'dir ve hiç kimsenin mahvolmasını istemez. O zaman Tanrı, hiç kimsenin yerine getiremeyeceğini çok iyi bildiği halde, günahkarlara bu kutsal buyruklarını neden verdi? Bu buyrukların amacı nedir? Tanrı, bu soruyu şu sözleri ile yanıtlar:

“Bu nedenle, Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.” (Romalılar 3:20) *“Oysa İsa Mesih'e olan imana dayanan vaat iman edenlere verilsin diye Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor.”* (Galatyalılar 3:22)

Böylece, Tanrı'nın bize O'nun önünde kusurlu olduğumuzu ve günahın getirdiği laneti bizim yerimize taşıyan İsa Mesih'e duyduğumuz ihtiyacı göstermek için Kendi kutsal buyruklarını günahkarlara emanet ettiğini keşfediyoruz. İnsanlar arasında, Tanrı'nın Musa'ya emanet ettiği **kutsal yasayı yerine getiren tek Kişi Rab İsa Mesih'tir**. Daha önce görmüş olduğumuz gibi, İsa, Adem'in soyundan tamamen farklıydı, çünkü O, Adem çocuklarının günahlı doğasını paylaşmıyordu. İsa, bir bakire kızıdan doğmak üzere gökyüzünden yeryüzüne gelen Tanrı'nın Sonsuz Sözü'dür. İsa, bizimkine benzeyen bir beden aldı, ama O'nda günahlı doğamız yoktu. İsa, bu yüzden yeryüzündeyken şöyle diyebildi: *“Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim.”* (Matta 5:17) İsa'nın ne söylediğini işittiniz mi? O'nun bu sözleri, çok derin ve harika bir gerçeği dile getirir. İsa, Tanrı'nın Musa'ya emanet ettiği kutsal yasayı **yerine getirmek** için dünyaya geldiğini söyledi. Bu sözlerin ne anlam ifade ettiğini anlıyor musunuz? **İsa, biz Adem çocukları için bizim kendimizin asla yapamayacağı bir şey yaptı! Tanrı'nın kutsal yasasını yerine getirdi** ve bundan sonra **bizim yerimize yasanın lanetini taşımak** ve bizi Tanrı'nın adil yargısından kurtarmak için çarşıta Kanını döktü.

İsa ölmeyi hak etmedi, çünkü O hiç bir zaman günah işlemedi. Ama buna rağmen, Tanrı'nın peygamberleri aracılığı ile vaat etmiş olduğu kurtuluş planını tamamlamak için yaşamını kendi isteği ile bizim uğrumuza verdi. Ve İsa günah borcumuzu ödemek için Kanını döktükten sonra, Tanrı O'nu üçüncü gün ölümden diriltti! Kutsal Yazıların bu konu ile ilgili neler söylediklerine kulak verin. Şöyle diyorlar:

“(Tanrı'nın kutsal yasası) İsa Mesih'te olanları mahkum edemez! İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı.” (Romalılar 8:1, 3)

Sevgili dinleyici dostlarımız, umudunuzu neye bağladınız? Günahlarınızın cezasını taşımış olan Doğru Kurtarıcı hakkındaki Tanrı'nın İyi Haberi'ne mi güveniyorsunuz, yoksa hala kendi “iyi” işlerinize mi güveniyorsunuz? Tanrı Sözü'nün ilan ettiği şu gerçeği unutmayın. Birlikte dinleyelim:

“Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Yasa Kitabında yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir.’ Ama İsa Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun ve mahvolmasın!” (Galatyalılar 3:10, 13; Yuhanna 3:16)

Bizi dinlediğiniz için teşekkür ederiz.

Bundan sonraki dersimizde Tanrı isterse, Peygamberlerin Yazıları ile ilgili yapmakta olduğumuz yeniden incelemeyi tamamlayacağız ve İsa Mesih'in her şeyi peygamberlerin O'nun ile ilgili bildirdiklerine uygun olarak nasıl yerine getirdiğini ve böylece Adem çocukları için bir kurtuluş ve esenlik kapısı açtığını göreceğiz.

Tanrı size bu gün çalıştığımız konular hakkında anlayış versin ve Sözü'ndeki şu vaadi hatırlamanıza yardımcı olsun:

“Tanrı'nın kutsal yasası, İsa Mesih'te olanları mahkum edemez!” (Romalılar 8:1)